A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (második tanács)

2011. május 24. *

A T-250/08. sz. ügyben,

Edward William Batchelor (lakóhelye: Brüsszel [Belgium], képviselik kezdetben: F. Young solicitor, A. Barav barrister és D. Reymond ügyvéd, később: A. Barav, D. Reymond és F. Carlin barrister)

felperesnek,

támogatja:

a **Dán Királyság** (képviselik: B. Weis Fogh és S. Juul Jørgensen, meghatalmazotti minőségben)

beavatkozó,

* Az eljárás nyelve: angol.

az **Európai Bizottság** (képviselik kezdetben: C. Docksey, C. O'Reilly és P. Costa de Oliveira, meghatalmazotti minőségben, később: C. O'Reilly és P. Costa de Oliveira)

alperes ellen,

támogatja:

Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága (képviselik kezdetben: S. Behzadi-Spencer, L. Seeboruth és I. Rao, meghatalmazotti minőségben, később: I. Rao, segítőik: G. Facenna és T. de la Mare barristers)

beavatkozó,

egyrészt a Bizottság Főtitkársága 2008. május 16-i, a Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága által a tagállamok törvényi, rendeleti vagy közigazgatási intézkedésekben megállapított, televíziós műsorszolgáltató tevékenységre vonatkozó egyes rendelkezéseinek összehangolásáról szóló, 1989. október 3-i 89/552/EGK tanácsi irányelv (HL L 298., 23. o.; magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet, 1. kötet, 224. o.) 3a. cikke alapján tett intézkedések közösségi joggal való összeegyeztethetőségének értékelése keretében váltott bizonyos dokumentumokhoz való hozzáférést megtagadó határozatának megsemmisítése iránti kérelem, másrészt pedig az ugyanezen [hozzáférés iránti] kérelmet elutasító, 2008. április 9-én meghozottnak tekintett hallgatólagos határozat megsemmisítése iránti kérelem tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (második tanács),

tagjai: N. J. Forwood elnök (előadó), F. Dehousse és J. Schwarcz bírák,

hivatalvezető: N. Rosner tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2010. november 24-i tárgyalásra,

meghozta a következő

Ítéletet

Jogi háttér

1 Az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 2001. május 30-i 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 145., 43. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 3. kötet, 331. o.) meghatározza az ezen intézmények dokumentumaihoz való, az EK 255. cikkben előírt hozzáférési jog elveit, feltételeit és korlátait.

2 Az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (2)–(6) bekezdése szerint:

„(2) Az intézmények megtagadják a dokumentumokhoz való hozzáférést, ha a közzététel [helyesen: hozzáférhetővé tétel] hátrányosan befolyásolná a következők védelmét:

– természetes vagy jogi személy kereskedelmi érdekei, beleértve a szellemi tulajdont is,

– bírósági eljárások és jogi tanácsadás [helyesen: jogi vélemények],

– ellenőrzések, vizsgálatok és könyvvizsgálatok célja,

kivéve, ha a közzétételhez [helyesen: hozzáférhetővé tételhez] nyomós közérdek fűződik.

(3) Az intézmény által belső használatra összeállított vagy az intézmény által kapott, olyan ügyre vonatkozó dokumentumhoz való hozzáférést, amellyel kapcsolatosan az intézmény még nem hozott határozatot, meg kell tagadni, ha a dokumentum közzététele [helyesen: hozzáférhetővé tétele] az intézmény döntéshozatali eljárását súlyosan veszélyeztetné, kivéve, ha a közzétételhez [helyesen: hozzáférhetővé tételhez] nyomós közérdek fűződik.

Az érintett intézményen belüli tárgyalások és előzetes egyeztetések részét képező, belső használatra korlátozott, állásfoglalásokat tartalmazó dokumentumokhoz való hozzáférést meg kell tagadni a döntés meghozatalát követően is, amennyiben a dokumentum közzététele [helyesen: hozzáférhetővé tétele] az intézmény döntéshozatali eljárását súlyosan veszélyeztetné, kivéve, ha a közzétételhez [helyesen: hozzáférhetővé tételhez] nyomós közérdek fűződik.

(4) A harmadik személyek dokumentumait illetően az intézmény köteles a harmadik személlyel egyeztetni annak megállapítása érdekében, hogy az (1) vagy a (2) bekezdésben felsorolt valamely kivétel alkalmazható-e, kivéve, ha egyértelmű, hogy a dokumentum közzétehető [helyesen: hozzáférhetővé tehető], illetve nem tehető közzé [helyesen: hozzáférhetővé].

(5) Bármely tagállam kérheti az intézménytől, hogy előzetes beleegyezése nélkül az intézmény az illető tagállamtól származó dokumentumot ne tegye közzé [helyesen: hozzáférhetővé].

(6) Ha a kivételek bármelyike a kért dokumentumnak csak részeit érinti, a dokumentum fennmaradó részei közzétehetők [helyesen: hozzáférhetővé tehetők]."

3 Az 1049/2001 rendelet 8. cikke szerint:

„(1) A megerősítő kérelmet haladéktalanul el kell bírálni. Az intézmény az ilyen kérelem iktatásától számított 15 munkanapon belül vagy megadja a hozzáférést a kért dokumentumhoz, és a 10. cikknek megfelelően ezen időtartamon belül biztosítja a hozzáférést, vagy írásbeli, indoklással ellátott válaszban teljesen vagy részlegesen elutasítja a kérelmet. […]

(3) Elutasító válasznak minősül, ha az intézmény nem válaszol az előírt határidőn belül, amely arra jogosítja a kérelmezőt, hogy bírósági eljárást indítson az intézménnyel szemben, illetve panasszal forduljon az ombudsmanhoz az EK-Szerződés vonatkozó rendelkezései alapján."

4 A tagállamok törvényi, rendeleti vagy közigazgatási intézkedésekben megállapított, televíziós műsorszolgáltató tevékenységre vonatkozó egyes rendelkezéseinek összehangolásáról szóló, 1989. október 3-i 89/552/EGK tanácsi irányelv (HL L 298., 23. o.; magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet, 1. kötet, 224. o.) 3a. cikke – amelyet a [89/552] irányelv módosításáról szóló, 1997. június 30-i 97/36/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 202., 60. o.; magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet, 2. kötet, 321. o.) iktatott be – így rendelkezik:

„(1) Minden tagállam hozhat intézkedést a közösségi jog szerint annak biztosítására, hogy a joghatósága alá tartozó műsorszolgáltatások kizárólagos alapon ne közvetíthessenek az adott tagállam társadalma számára kiemelten jelentős eseményeket oly módon, hogy az adott tagállamban a közönség jelentős részét kizárják az ilyen események követésének lehetőségéből élő vagy későbbi közvetítés útján az ingyenes televíziós szolgáltatásban [helyesen: megfosztják attól a lehetőségtől, hogy élőben vagy későbbi, ingyenes televíziós szolgáltatás révén történő közvetítés során kövessék az ilyen eseményeket]. Amennyiben így jár el, az érintett tagállam jegyzéket készít azokról a meghatározott nemzeti vagy nem nemzeti eseményekről, amelyeket a társadalom számára kiemelkedő jelentőségűnek tart. Ezt világos és átlátható módon teszi meg a szükséges és hatékony időhatáron belül. Ennek az eljárásnak a keretében az érintett tagállam azt is meghatározza, hogy az ilyen események teljes vagy részleges élő közvetítésben kerüljenek műsorra, vagy ahol a közérdeknek megfelelően

szükséges vagy alkalmas, objektív okoknál fogva teljes vagy részleges későbbi közvetítésre kerüljön sor.

(2) A tagállamok haladéktalanul értesítik a Bizottságot minden olyan intézkedésről, amelyet az (1) bekezdéssel kapcsolatban hoznak. Az értesítéstől számított három hónapon belül a Bizottság köteles igazolni, hogy az ilyen intézkedések megfelelnek a közösségi jognak, és erről tájékoztatják a további tagállamokat [helyesen: a többi tagállamot]. A Bizottság kikéri a 23a. cikk alapján létrehozott bizottság állásfoglalását. A Bizottság továbbá haladéktalanul megjeleníti a meghozott intézkedéseket az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában*, és legalább évente egyszer kiadja a tagállamok által hozott intézkedések összesített jegyzékét.

(3) A tagállamok kötelesek biztosítani megfelelő eszközökkel jogrendszerük keretein belül, hogy a joghatóságuk alá tartozó műsorszolgáltatók ezen irányelv közzétételének napját követően az említett műsorszolgáltatók által vásárolt kizárólagos jogokat nem gyakorolják oly módon, hogy egy másik tagállamban a közönség jelentős részét megfosztják attól a lehetőségtől, hogy kövessék azokat az eseményeket, amelyeket az adott másik tagállam az előző bekezdések szerint megjelölt, teljes körű vagy részleges élő közvetítés vagy ahol a közérdekű objektív okoknál fogva szükséges vagy megfelelő, teljes körű vagy részleges közvetítés útján az ingyenes televízióban, amint azt az (1) bekezdés szerint a másik tagállam meghatározta [helyesen: valamely másik tagállamban a közönség jelentős részét megfosztják attól a lehetőségtől, hogy – e másik tagállam által az (1) bekezdés szerint meghatározott módtól függően – teljes körű vagy részleges élő közvetítés során, illetve – ahol a közérdekű objektív okoknál fogva szükséges vagy megfelelő – későbbi, ingyenes televíziós szolgáltatás révén történő teljes körű vagy részleges közvetítés útján kövessék azokat az eseményeket, amelyeket az adott másik tagállam az előző bekezdések szerint megjelölt]."

A jogvita előzményei

5 Az Infront WM AG, a sportesemények televíziós közvetítése jogainak megszerzésével, kezelésével és kereskedelmével foglalkozó, a svájci jog alapján létrehozott társaság 2005. december 20-i levelében panaszt nyújtott be az Európai Közösségek

Bizottságához a Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága által a 89/552 irányelv 3a. cikke keretében elfogadott intézkedések tárgyában (a továbbiakban: panasz).

6 2006. december 18-i levelében a felperes, Edward William Batchelor az Infront társaság jogi képviselőjeként eljárva a Bizottsághoz fordult, és észrevételeket tett arra a levélre, amelyet a Bizottság 2006. szeptember 27-én, a panasz vizsgálata keretében az Infrontnak küldött. Ezenkívül a 2006. december 18-i levélben azt kérte a Bizottságtól, hogy közölje vele a panasz benyújtása óta az Egyesült Királyság hatóságaival folytatott levelezéssel kapcsolatos valamennyi dokumentumot, valamint az e tagállam által ennek keretében továbbított dokumentumokban szereplő valamennyi statisztikát és adatot.

7 Az „Információs társadalom és média" főigazgatóság „Audiovizuális politika, média, internet" igazgatóságának igazgatója 2007. január 16-i levelében azt válaszolta a fentiekre, hogy a dokumentumokhoz való hozzáférés iránti, a 2006. december 18-i levélben megfogalmazott kérelmet akként értelmezi, hogy az a Bizottság 2006. augusztus 2-i levelére, valamint az Egyesült Királyság hatóságainak 2006. szeptember 5-i és november 15-i két levelére vonatkozik. E dokumentumok azonban a 2007. január 16-i levél kibocsátója szerint az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik francia bekezdésében szabályozott, az ellenőrzések és vizsgálatok céljának védelmével kapcsolatos kivétel hatálya alá tartoznak, mivel a panasznak a Bizottság általi vizsgálata kötelezettségszegés megállapítása iránti eljáráshoz vezethetett.

8 A Bizottság 2007. október 16-án elfogadta a [89/552/EGK] irányelv 3a. cikkének (1) bekezdése alapján az Egyesült Királyság által hozott intézkedéseknek a közösségi joggal való összeegyeztethetőségéről szóló 2007/730/EK határozatot (HL L 295., 12. o.). A 2007/730 határozat 1. cikkében a Bizottság megállapította, hogy a 89/552/EGK irányelv 3a. cikkének (1) bekezdése alapján az Egyesült Királyság által hozott intézkedések összeegyeztethetőek a közösségi joggal.

9 Az „Információs társadalom és média” főigazgatóság főigazgatója 2008. február 7-i levelében tájékoztatta a felperest a 2007/730 határozat elfogadásáról, valamint az általa vezetett szervezeti egység azon álláspontjáról, mely szerint e határozatot követően, továbbá a Bizottság 2006. szeptember 27-i levelében megfogalmazott indokokra tekintettel a panasz nem alapozza meg, hogy az Egyesült Királyság megsértette volna a közösségi jogot.

10 A felperes 2007. december 21-i levelében azt kérte a Bizottságtól, hogy az Egyesült Királyság által tett intézkedések közösségi joggal való összeegyeztethetőségével kapcsolatos vizsgálat lezárását figyelembe véve vizsgálja felül a 2007. január 16-i levélben (lásd a fenti 7. pontot) kifejtett álláspontját. A felperes ezenkívül többek között azt kérte a Bizottságtól, hogy jelölje meg és tegye a felperes számára hozzáférhetővé mindazon dokumentumokat, amelyeket az Egyesült Királyság 2007. január 16-a után nyújtott be, valamint az eseményeknek az Egyesült Királyság által a 89/552 irányelv 3a. cikke alapján összeállított jegyzéke tartalmával kapcsolatos levelezésben foglalt valamennyi nem bizalmas információt.

11 Az „Információs társadalom és média” főigazgatóság „Audiovizuális politika, média, internet” igazgatóságának igazgatója 2008. február 7-i levelében tájékoztatta a felperest, hogy azok a dokumentumok, amelyeknek hozzáférhetővé tételét kérte, azért nem adhatók ki neki, mert azok az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének második francia bekezdésében szabályozott, a bírósági eljárások és a jogi vélemények védelmével kapcsolatos kivétel hatálya alá tartoznak, mivel a Bizottság és az Infront WM közötti C-125/06. P. sz., Bizottság kontra Infront WM ügyben hozott ítéletben az Egyesült Királyság által elfogadott intézkedésekkel kapcsolatos jogvita még folyamatban volt a Bíróság előtt.

12 A felperes 2008. február 21-i levelében az 1049/2001 rendelet 7. cikkének (2) bekezdése szerinti megerősítő kérelmet nyújtott be a Bizottság Főtitkárságához. A Bizottság 2008. március 14-i levelében az 1049/2001 rendelet 8. cikkének (2) bekezdése alapján tájékoztatta a felperest, hogy az ugyanezen rendelkezés (1) bekezdésében megállapított határidőt tizenöt munkanappal meghosszabbítja.

13 A Bizottság Főtitkársága 2008. május 16-i levelében (a továbbiakban: kifejezett határozat) bírálta el a felperes megerősítő kérelmét. A Főtitkárság mindenekelőtt kifejtette, hogy a felperes kérelme három dokumentumot érint, mégpedig az „Információs társadalom és média" főigazgatóság igazgatójának 2006. augusztus 2-án kelt, az Egyesült Királyság állandó képviselőjéhez írt levelét, továbbá e tagállam hatóságainak 2006. szeptember 5-én kelt, a Bizottsághoz írt levelét, valamint az Egyesült Királyság állandó képviselőjének 2007. február 19-én kelt, a Bizottsághoz írt, öt mellékletet tartalmazó levelét.

14 A 2006. szeptember 5-i és 2007. február 19-i levelekkel kapcsolatban a Bizottság jelezte, hogy konzultált az Egyesült Királyság hatóságaival, amelyek az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (5) bekezdésében biztosított lehetőséggel élve, az ugyanezen rendelet 4. cikke (3) bekezdésének második albekezdésében szabályozott kivétel alapján ellenezték e levelek hozzáférhetővé tételét. Közelebbről, e tagállam hatóságai azt állították, hogy e dokumentumok a panaszban felvetett kérdésekre vonatkozóan az Egyesült Királyság által képviselt azon álláspontot tartalmazzák, amelyet bizalmasan fejtett ki. E dokumentumok hozzáférhetővé tétele súlyos hátrányt jelentene a Bizottság és a tagállamok között valamely panasz megalapozottságának vizsgálata keretében folytatott párbeszéd szempontjából, ami pedig befolyásolná a Bizottság döntéshozatali eljárását is. Ezenkívül a 2007. február 19-i levélhez csatolt mellékletek olyan bizalmas információkat tartalmaznak, amelyek a műsorszolgáltatóknak, valamint különböző sportágak televíziós közvetítési jogai birtokosainak az üzleti érdekeire vonatkoznak. E mellékletek tehát az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első francia bekezdése szerinti kivétel hatálya alá tartoznak.

15 A Bizottság a kifejezett határozatban kifejtette, hogy figyelembe véve az Egyesült Királyság hatóságai által a szóban forgó levelek hozzáférhetővé tétele vonatkozásában kifejezett, indokolással ellátott tiltakozást, a Bizottságnak el kellett utasítania a felperes által kért hozzáférést, mint az a Bíróság C-64/05. sz., Svédország kontra Bizottság ügyben 2007. december 18-án hozott ítéletéből (EBHT 2007., I-11389. o.) is következik.

16 A 2006. augusztus 2-i levéllel kapcsolatban a Bizottság jelezte, hogy annak hozzáférhetővé tétele súlyos hátrányt jelentene az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik francia bekezdésében szabályozott, a vizsgálatok céljának védelmével kapcsolatos kivétel szempontjából, mivel a Bizottság ezzel azt kockáztatná, hogy a tagállamok a 89/552 irányelv 3a. cikke keretében bejelentett intézkedések [közösségi joggal való] összeegyeztethetőségének értékelésével összefüggésben megtagadják vele szemben az együttműködést. A Bizottság szerint e dokumentumot mindaddig bizalmasan kell kezelni, amíg a Törvényszék határozatot nem hoz a Nemzetközi Labdarúgó Szövetség (FIFA) és az Európai Labdarúgó Szövetség (UEFA) által a 2007/730 határozat ellen benyújtott keresetek (a T-68/08., illetve a T-55/08. sz. ügy) tárgyában.

17 A Bizottság a 2006. augusztus 2-i levélhez való részleges hozzáférést is megtagadta azzal az indokkal, hogy e levél teljes egészében az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik francia bekezdése szerinti kivétel hatálya alá tartozik. A Bizottság végül úgy ítélte meg, hogy semmi nem utalt olyan nyomós közérdek fennállására, amely indokolta volna azon dokumentumok hozzáférhetővé tételét, amelyek vonatkozásában a felperes ezt kérte.

Az eljárás és a felek kérelmei

18 Az Törvényszék Hivatalához 2008. június 18-án benyújtott keresetlevelével a felperes előterjesztette a jelen keresetet.

19 A Törvényszék Hivatalához 2008. szeptember 30-án benyújtott beadványában az Egyesült Királyság kérte, hogy a Bizottság kérelmeinek támogatása érdekében a jelen eljárásba beavatkozhasson. A Törvényszék Hivatalához 2008. október 2-án benyújtott beadványában a Dán Királyság kérte, hogy a felperes kereseti kérelmeinek támogatása érdekében a jelen eljárásba beavatkozhasson. A Törvényszék hetedik tanácsának elnöke 2008. december 2-i végzésében engedélyezte e beavatkozásokat. Az Egyesült

Királyság a beavatkozási beadványát, a többi fél pedig az erre vonatkozó észrevételeit az előírt határidőn belül benyújtotta.

20 A Törvényszék hetedik tanácsának elnöke 2010. augusztus 4-i végzésében – a Törvényszék eljárási szabályzata 65. cikkének b) pontja, 66. cikkének 1. §-a és 67. cikke 3. §-ának harmadik bekezdése alapján – elrendelte, hogy a Bizottság nyújtsa be valamennyi olyan dokumentum másolatát, amelyhez megtagadta a hozzáférést.

21 A Bizottság 2010. szeptember 6-i levelével eleget tett e bizonyítás-felvételnek.

22 Mivel módosult a Törvényszék tanácsainak összetétele, az előadó bírót a második tanácsba osztották be, következésképpen a jelen ügyet e tanács elé utalták.

23 Az előadó bíró jelentése alapján a Törvényszék úgy határozott, hogy megnyitja az eljárás szóbeli szakaszát, és a pervezető intézkedések keretében a Bizottsághoz írásban kérdést intézett, amelyre a Bizottság 2010. október 29-én válaszolt.

24 A Törvényszék a 2010. november 24-i tárgyaláson meghallgatta a felek szóbeli előterjesztéseit és a feltett kérdésekre adott válaszait.

25 A felperes keresetében azt kéri, hogy a Törvényszék:

– semmisítse meg a 2008. április 9-i hallgatólagos elutasító határozatot, valamint a kifejezett határozatot;

– a Bizottságot és az Egyesült Királyságot kötelezze a költségek viselésére.

26 A Bizottság azt kéri, hogy a Törvényszék:

– a hallgatólagos elutasító határozat ellen benyújtott keresetet mint elfogadhatatlant utasítsa el;

– a kifejezett határozat ellen felhozott jogalapokat mint megalapozatlanokat utasítsa el;

– a felperest kötelezze a költségek viselésére.

27 Az Egyesült Királyság azt kéri, hogy a Törvényszék:

– a hallgatólagos elutasító határozat ellen benyújtott keresetet mint elfogadhatatlant utasítsa el;

– a kifejezett határozat ellen benyújtott keresetet mint megalapozatlant utasítsa el.

A jogkérdésről

28 A felperes két jogalapra hivatkozik, amelyeket közül az egyiket az indokolási kötelezettség megsértésére, a másikat pedig az 1049/2001 rendelet 1., 2. és 4. cikkével együtt értelmezett EK 255. cikk megsértésére alapítja.

1. *A hallgatólagos határozat elleni kereset elfogadhatóságáról*

A felek érvei

29 Az Egyesült Királyság által támogatott Bizottság azt állítja, hogy a felperesnek nincs az 1049/2001 rendelet 8. cikkének (3) bekezdése szerinti, 2008. április 9-én elfogadottnak tekintett hallgatólagos határozat (a továbbiakban: hallgatólagos határozat) elleni eljáráshoz fűződő érdeke. Mivel ugyanis a kereset benyújtását követő időpontban a Bizottság kifejezett határozatot fogadott el, a hallgatólagos határozat esetleges megsemmisítése nem biztosítana a felperesnek attól eltérő előnyt, amelyben a kifejezett határozat esetleges megsemmisítése esetén részesülne.

30 A felperes azt állítja, hogy a Bizottság álláspontja ahhoz a képtelen helyzethez vezetne, amelyben a kifejezett határozatnak az 1049/2001 rendelet 8. cikkének (1) bekezdése szerinti határidőn túli elfogadása lehetetlenné tenné az olyan hallgatólagos elutasító határozat bírósági felülvizsgálatát, amely pedig fogalmilag is indokolás nélküli aktus.

A Törvényszék álláspontja

31 Az ítélkezési gyakorlatból következik, hogy amennyiben az 1049/2001 rendelet 8. cikkének (3) bekezdésében megállapított határidőt követően kifejezett elutasító határozatot fogadnak el, a kérelmezőnek a továbbiakban nem áll fenn az olyan hallgatólagos határozat elleni eljáráshoz fűződő érdeke, amelyet az említett határidő túllépése folytán kell elfogadottnak tekinteni (lásd ebben az értelemben a Törvényszék T-355/04. és T-446/04. sz., Co-Frutta kontra Bizottság egyesített ügyekben 2010. január 19-én hozott ítéletének [EBHT 2010., II-1. o.] 45. pontját, valamint a Törvényszék T-359/09. sz., Jurašinović kontra Tanács ügyben 2010. június 17-én hozott végzésének [az EBHT-ban nem tették közzé] 40. ponját). Az érintett dokumentumokhoz való hozzáféréssel kapcsolatos, az e határidő lejárta folytán beálló jogkövetkezmények ugyanis a kifejezett határozat elfogadásának időpontjában tárgytalanná válnak.

32 A fenti 31. pontban levezetett mérlegelést nem vonja kétségbe a felperes által a tárgyaláson hivatkozott, azon lehetőségben megnyilvánuló érdek, hogy a kérdéses határidő túllépése alapján utóbb kártérítési keresetet lehessen benyújtani. Az ilyen kereset benyújtásának ugyanis nem feltétele a hallgatólagos határozat előzetes megsemmisítése.

33 A fentiekből következik, hogy a keresetet elfogadhatatlanként el kell utasítani annyiban, amennyiben az a hallgatólagos határozat ellen irányul.

2. *A kifejezett határozat elleni keresetről*

Az első, az indokolási kötelezettség megsértésére alapított jogalapról

A felek érvei

34 A kifejezett határozattal kapcsolatban a felperes mindenekelőtt előadja, hogy nem tudhatja, hogy a Bizottság által megjelölt dokumentumokon kívül léteznek-e további olyan dokumentumok is, amelyekre a kérelme vonatkozik. Ezt követően a felperes hangsúlyozza, hogy valamely tagállam által egy dokumentum hozzáférhetővé tételével kapcsolatban az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (5) bekezdése alapján kifejezett indokolt tiltakozás nem mentesíti a Bizottságot azon kötelezettsége alól, hogy az e tagállam által hivatkozott indokok helytállósága vonatkozásában teljes körű ellenőrzést gyakoroljon, valamint az EK 253. cikkel és az 1049/2001 rendelet 8. cikkének (1) bekezdésével összhangban kifejtse az ezzel kapcsolatos saját indokolását. E megközelítést a fenti 15. pontban hivatkozott Svédország kontra Bizottság ügyben hozott ítéletnek, továbbá Poiares Maduro főtanácsnok ezen ítéletre vonatkozó indítványának (EBHT 2007., I-11394. o.), valamint az 1049/2001 rendelet módosítására irányuló bizottsági javaslatnak – amely az ugyanezen rendelet ekkor hatályos 4. cikke (5) bekezdésének értelmezésére utalt – több pontja is megerősíti.

35 Ezenkívül, ha arra köteleznénk a Bizottságot, hogy a megkérdezett tagállam által kifejtett, negatív tartalmú indokolt véleménnyel összehangban járjon el, az ellentétes lenne e rendelkezés szövegével – amely a szóban forgó tagállam „kérésére" utal –, és a dokumentum kibocsátójával kapcsolatos azon szabály visszállításával lenne egyenértékű, amelyet az 1049/2001 rendelet hatályon kívül helyezett.

36 A Bizottság által képviselt álláspont következetlensége a felperes szerint abból is következik, hogy ezen álláspont alapján jelen esetben még az olyan köztudomásúnak

minősülő dokumentumokhoz való hozzáférést is meg kellett tagadni, mint például a 2006. évi labdarúgó-világbajnokság azon mérkőzéseinek listája, továbbá az 1994. évi, az 1998. évi és a 2002. évi labdarúgó-világbajnokság azon mérkőzéseinek listája, amelyeket nem közvetítettek élőben ingyenes televíziós szolgáltatás útján, valamint abból, hogy a Bizottság egy olyan dokumentum hozzáférhetővé tételét is megtagadta, amelynek hozzáférhetővé tételéhez az Egyesült Királyság hatóságai hozzájárultak.

37 Márpedig a kifejezett határozat az Egyesült Királyság álláspontjának kritika nélküli elfogadásán kívül nem tartalmaz olyan okfejtést, amelynek alapján a Bizottság az e tagállam által hivatkozott indokok helytállóságára, vagy a kérdéses dokumentumok hozzáférhetővé tételét igazoló nyomós közérdek fennállásának hiányára következtethetett volna. A fenti 36. pontban említett körülmény is igazolja, hogy a Bizottság nem vizsgálta meg az Egyesült Királyság által hivatkozott indokok helytállóságát. Ezenkívül a kifejezett határozat nem tartalmazza azokat a megtagadási indokokat, amelyekre az Egyesült Királyság ezzel kapcsolatban a beavatkozási beadványában hivatkozott.

38 Végül a kifejezett határozat nem tartalmaz semmilyen, a Bizottság által azon lehetőséggel kapcsolatban végzett mérlegelést, hogy a kért dokumentumokhoz részleges hozzáférést biztosítson.

39 Következésképpen a felperes szerint a Bizottság megsértette az indokolási kötelezettségét azáltal, hogy kizárólag az Egyesült Királyság hatóságai által a felperes dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelmével kapcsolatban megfogalmazott indokolt visszautasításból indult ki, valamint azáltal, hogy elmulasztotta megvizsgálni az e kérelemmel érintett dokumentumokhoz való részleges hozzáférés biztosításának lehetőségét.

40 A Bizottság 2006. augusztus 2-i levelével kapcsolatban a felperes előadja, hogy az az állítás, mely szerint e levél hozzáférhetővé tétele megakadályozná a tagállamot abban, hogy együttműködjék és rendelkezésre bocsássa a nemzeti intézkedések közösségi joggal való összeegyeztethetőségének a Bizottság általi mérlegeléséhez szükséges információkat, csupán feltételezésen alapul és bizonyítékok nem támasztják alá, vagyis nem minősül kielégítő indokolásnak.

41 A Bizottság és az Egyesült Királyság vitatják ezen érvek megalapozottságát.

A Törvényszék álláspontja

42 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az EK 253. cikk által megkövetelt indokolást az adott ügy természetéhez kell igazítani, valamint világosan és egyértelműen kell megfogalmazni a jogi aktust kibocsátó intézmény érvelését, hogy az az érdekeltek számára a meghozott intézkedés indokait megismerhetővé, a hatáskörrel rendelkező bíróság számára pedig a felülvizsgálati jogkört gyakorolhatóvá tegye. Az indokolás követelményét az ügy körülményeire, így többek között a jogi aktus tartalmára, az előadott indokok jellegére és a címzettek, illetve a jogi aktus által közvetlenül és személyükben érintett más személyek magyarázathoz jutás iránti érdekére figyelemmel kell értékelni. Nem követelmény az indokolással szemben, hogy a releváns tény- és jogkérdések minden részletére kitérjen, mivel azt, hogy egy jogi aktus indokolása megfelel-e az EK 253. cikkben felsorolt követelményeknek, nemcsak a szövege, hanem a háttere, valamint az érintett témára vonatkozó jogszabályok összessége alapján kell megítélni (a Bíróság C-265/97. P. sz., VBA kontra Florimex és társai ügyben 2000. március 30-án hozott ítéletének [EBHT 2000., I-2061. o.] 93. pontja).

43 Mindenekelőtt a felperes azon állításával kapcsolatban, mely szerint nem tudhatja, hogy léteznek-e a kérelmével érintett további olyan dokumentumok is, amelyeket a kifejezett határozat nem azonosít, meg kell állapítani, hogy a Bizottság e határozatban világosan megjelölte, hogy melyek azok a dokumentumok, amelyeket a felperes kérelme érint. A kifejezett határozat tehát e kérdés vonatkozásában a jogilag megkövetelt indokolást tartalmazza.

44 Ezt követően meg kell állapítani, hogy az Egyesült Királyság hatóságaitól származó dokumentumokkal kapcsolatban a Bizottságot terhelő indokolási kötelezettség terjedelme annak meghatározásál függ, hogy milyen jogkövetkezmények kapcsolódnak ahhoz, ha valamely tagállam az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (5) bekezdése alapján tiltakozik valamely dokumentum hozzáférhetővé tétele ellen.

45 Ebben az összefüggésben meg kell állapítani, hogy az 1049/2001 rendelet 4. cikke (5) bekezdésének olyan értelmezése, miszerint az a tagállam számára általános és feltétel nélküli vétójogot biztosít arra, hogy valamely közösségi intézmény birtokában lévő bármely dokumentum hozzáférhetővé tételével szemben pusztán diszkrecionális alapon tiltakozhasson – anélkül, hogy döntését meg kellene indokolnia – egyszerűen annálfogva, hogy a dokumentum e tagállamtól származik, nem egyeztethető össze az Európai Unió döntéshozatali folyamata átláthatóságának javítására irányuló célkitűzéssel. Az ilyen értelmezés esetében kikerülne az 1049/2001 rendelet rendelkezéseinek hatálya alól azoknak a dokumentumoknak egyik különösen jelentős kategóriája, amelyek a közösségi döntéshozatali eljárás alapját és magyarázatát képezhetik. Következésképpen a nyilvános hozzáféréshez való jog ennek megfelelő mértékben és objektív igazolás nélkül akadályoztatva lenne (lásd ebben az értelemben a fenti 15. pontban hivatkozott Svédország kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 58–60., valamint 62. és 64. pontját).

46 Így az érintett tagállam az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (1)–(3) bekezdésében felsorolt kivételekre hivatkozva köteles megindokolni az esetleges tilatkozását. Amennyiben a tagállam eleget tesz e kötelezettségének, az intézmény kénytelen elutasítani a hozzáférés iránti kérelmet, a saját indokolási kötelezettségét azonban teljesítenie kell azáltal, hogy a határozatban kifejti a tagállam által annak megállapítása érdekében hivatkozott indokokat, hogy a hozzáférési jog alóli, fent említett kivételek valamelyikét alkalmazni kell (lásd ebben az értelemben a fenti 15. pontban hivatkozott Svédország kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 87., 89. és 90. pontját).

47 E megfontolásokból – amelyek az 1049/2001 rendelet céljának oly módon történő védelmére irányulnak, hogy ezzel együtt megkísérelnek olyan önálló szabályozási tartalmat biztosítani e rendelet 4. cikke (5) bekezdésének, amely elkülönül ugyanezen rendelkezés (4) bekezdésének tartalmától – következik, hogy a Bizottság annak megállapítását követően, hogy a tagállam tiltakozása tartalmazza azokat az indokokat,

amelyek alapján a szóban forgó dokumentumok szerinte a hozzáférési jog alóli egyik kivétel hatálya alá tartoznak, nem köteles kifejteni az ezen indokolás megalapozottságával kapcsolatos saját mérlegelését.

48 Jelen esetben az Egyesült Királyságtól származó dokumentumokkal kapcsolatban a Bizottság a kifejezett határozat 2. pontjában kifejtette az e tagállam által hivatkozott indokokat, és megállapította, hogy ezen indokok megfogalmazása az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első francia bekezdésében, valamint 4. cikke (3) bekezdésének második albekezdésében felsorolt kivételekre hivatkozással történt. A Bizottság tehát eleget tett az EK 253. cikk és az 1049/2001 rendelet 8. cikkének (1) bekezdése alapján fennálló indokolási kötelezettségének.

49 Végül a Bizottság 2006. augusztus 2-i levelével kapcsolatban emlékeztetni kell arra, hogy az indokolási kötelezettség olyan lényeges formai követelmény, amelyet külön kell választani az indokolás megalapozottságától, amely a vitatott jogi aktus érdemi jogszerűségére vonatkozik (a Törvényszék T-112/05. sz., Akzo Nobel és társai ügyben 2007. december 12-én hozott ítéletének [EBHT 2007., II-5049. o.] 94. pontja).

50 Meg kell állapítani, hogy a felperes által ezzel összefüggésben, a kifejezett határozat indokolása hiányának vagy elégtelenségének alátámasztása érdekében előadott érvek valójában e határozat indokolásának megalapozottságára vonatkoznak, amelynek vizsgálatára a második jogalap keretében kerül sor. Végeredményben meg kell állapítani, hogy a kifejezett határozat a 3.1. pontjában tartalmazza azoknak az okoknak az ismertetését, amelyek alapján a Bizottság úgy ítélte meg, hogy a szóban forgó levél hozzáférhetővé tétele hátrányosan befolyásolná a vizsgálatok célját, ezért azt az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik francia bekezdése alapján meg kell tagadni.

51 Következésképpen az első jogalapot el kell utasítani.

A második, az 1049/2001 rendelet 1., 2. és 4. cikkével együtt értelmezett EK 255. cikk megsértésére alapított jogalapról

Az Egyesült Királyságtól származó dokumentumokról

– A felek érvei

52 A felperes azt állítja, hogy az ítélkezési gyakorlat szerint a dokumentumokhoz való hozzáférési jog alóli minden kivételt megszorítóan kell értelmezni, mivel főszabálynak a hozzáférési jogot kell tekinteni.

53 Az 1049/2001 rendelet 4. cikke (3) bekezdésének második albekezdésére alapított kivétellel (lásd a fenti 14. pontot) kapcsolatban a felperes megjegyzi, hogy jelen esetben a tagállam olyan rendelkezésre hivatkozott, amelynek célja a Bizottság döntéshozatali eljárásának védelme, mégpedig a jövőbeli ügyekben. A Bizottság ugyanis mind a hallgatólagos határozat, mind pedig a kifejezett határozat elfogadása idején már elfogadta a 2007/730 határozatot, és lezárta a panaszra vonatkozó ügyirat vizsgálatát (lásd a fenti 8. és 9. pontot). Márpedig e kivételre csak az intézmények hivatkozhatnak, mivel e kivétel a természeténél fogva kizárólag az intézmények döntéshozatali eljárásához kapcsolódik. Ezzel összefüggésben az, hogy az Egyesült Királyság hatóságai a kifejezett határozatban megjelölt dokumentumokat nem azért küldték el, hogy azokat nyilvánosságra hozzák, a felperes szerint irreleváns, hasonlóan ahhoz a megfontoláshoz, mely szerint e dokumentumokat a panasz keretében is megvizsgálták.

54 Ezenkívül az a megfontolás, mely szerint a szóban forgó hozzáférhetővé tétel hátrányosan befolyásolná a tagállamok Bizottsággal való együttműködési hajlandóságát,

olyan körülményre vonatkozik, amely nem ésszerűen előrelátható, hanem csupán feltételezésen alapul. Másfelől a tagállamok az EK 10. cikk értelmében kötelesek együttműködni a Bizottsággal, e kötelezettségüket pedig nem szeghetik meg azzal az indokkal, hogy a Bizottság az 1049/2001 rendelettel összhangban hozzáférhetővé tett valamely dokumentumot. Ezzel összefüggésben a felperes arra az álláspontra hivatkozik, amelyet a 89/552 irányelv 3a. cikkének hatálya alá tartozó intézkedések vizsgálatával kapcsolatban maga a Bizottság alakított ki, és amely szerint a Bizottság e vizsgálatot kizárólag akkor folytatja le, ha a tagállam elegendő információt szolgáltat minden egyes esemény társadalmi jelentőségére, valamint a szóban forgó események kiválasztása során követett eljárásra vonatkozóan. Elképzelhetetlen tehát, hogy a tagállam a 89/552 irányelv 3a. cikkének (2) bekezdése szerinti eljárás keretében ne működjék együtt.

55 A felperes emlékeztet a tagállamok azon kötelezettségére, hogy a 89/552 irányelv 3a. cikkének (1) bekezdése alapján, világos és átlátható eljárás keretében állítsák össze a társadalom számára kiemelten jelentős események esetleges jegyzékét, vagyis az ehhez kapcsolódó, a Bizottsághoz benyújtott dokumentumok hozzáférhetővé tétele még a jegyzék közösségi joggal való összeegyeztethetőségéről szóló határozat meghozatala után sem utasítható el azzal az indokkal, hogy a tagállam a jövőben megtagadná az együttműködést. Még ha a Bizottság az Egyesült Királyság hatóságaitól származó dokumentumokat olyan információkérésre adott válaszként is kapta meg, amelyet a panasszal kapcsolatban intézett e hatóságokhoz, a 2007/730 határozat ezen információkon alapul.

56 Ezzel összefüggésben a felperes hangsúlyozza, hogy a Bizottság maga is úgy véli, hogy az Egyesült Királyság által a panasz vizsgálata keretében nyújtott felvilágosítások relevánsak voltak az Egyesült Királyság által elfogadott intézkedések közösségi joggal való összeegyeztethetőségének mérlegelése szempontjából, valamint, hogy a 2008. február 7-i levél (lásd a fenti 9. pontot) szerint a 2007/730 határozat elfogadása a panasz vizsgálatának lezárását eredményezte. Így a Bizottság a kifejezett határozatban megállapította, hogy a perbeli dokumentumok a felperes azon megerősítő kérelmének hatálya alá tartoznak, amely az Egyesült Királyság által a 89/552 irányelv 3a. cikkének (2) bekezdése alapján bejelentett intézkedések vizsgálatával összefüggő dokumentumokat

érinti. Ebből következik, hogy ezen intézkedések [közösségi joggal való] összeegyeztethetőségének vizsgálata egybeesett a panasz vizsgálatával, valamint, hogy figyelmen kívül kell hagyni a Bizottság által első alkalommal az ellenkérelmében előadott, az e két eljárás közötti különbségtételre alapított érveket. A felperes ezzel összefüggésben hangsúlyozza, hogy a kifejezett határozat szerint a 2007. február 19-i levél azt tartalmazza, hogy az Egyesült Királyság hatóságainak mi a véleményük a Bizottság által a 89/552 irányelv 3a. cikkére vonatkozó bizonyos kérdések vonatkozásában kialakított megközelítésről.

57 Ezenkívül nem fogadható el az annak lehetőségére alapított érv, hogy a 2007/730 határozat Törvényszék általi megsemmisítését követően az Egyesült Királyság által bejelentett intézkedések vizsgálatára irányuló eljárás újból megindítható, mivel ez azt igazolná, hogy a vizsgálatok keretében a Bizottsággal közölt egyetlen dokumentumot sem kell hozzáférhetővé tenni.

58 Következésképpen a felperes szerint a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, amikor az Egyesült Királyságtól származó dokumentumokhoz való hozzáférés megtagadása során az 1049/2001 rendelet 4. cikke (3) bekezdésének második albekezdése szerinti kivételre hivatkozott.

59 Ezenkívül a felperes kifejti, hogy a Bizottság megsértette az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (6) bekezdését azáltal, hogy elmulasztotta megvizsgálni a kért dokumentumokhoz való részleges hozzáférés lehetőségét. Másfelől a kifejezett határozat nem tartalmaz utalást arra, hogy a Bizottság felhívta volna az Egyesült Királyságot az esetleges részleges hozzáféréssel kapcsolatos álláspontjának indokolására, vagy hogy ilyen indokolást ténylegesen nyújtottak volna.

60 A Bizottság a maga részéről mindenekelőtt azt állítja, hogy az 1049/2001 rendelet 4. cikke (5) bekezdésének alkalmazása keretében a hatásköre annak ellenőrzésére korlátozódik, hogy a tagállam által megfogalmazott kifogások az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (1)–(3) bekezdésén alapulnak-e, és nem esnek-e nyilvánvalóan az e

rendelkezésekben szabályozott kivételek hatályán kívül. Ennek megfelelően, az uniós bíróságok által a Bizottság mérlegelése felett gyakorolt felülvizsgálatnak arra kell korlátozódnia, hogy a Bizottság e vizsgálatot ténylegesen elvégezte-e.

61 Továbbá, az 1049/2001 rendelet 4. cikke (3) bekezdésének második albekezdésére alapított kivétellel kapcsolatban (lásd a fenti 14. pontot) a Bizottság előadja, hogy az Egyesült Királyságtól származó dokumentumok rendelkezésre bocsátása a panasz vizsgálatának keretében történt, és e dokumentumok az Egyesült Királyság hatóságai által a Bizottsággal folytatott előzetes egyeztetésekkel összefüggésben megfogalmazott véleményeket tartalmazzák. Az Egyesült Királyság által támogatott Bizottság hangsúlyozza, hogy ellentétben a felperes állításával, az intézményi aktus elfogadásához vezető döntéshozatali eljárásban részt vevő tagállamnak joga van ahhoz, hogy az 1049/2001 rendelet 4. cikke (3) bekezdésének második albekezdésében szabályozott, az e döntéshozatali eljárás szerves részét képező „gondolkodási szabadság" védelmére irányuló kivételre hivatkozzék. Jelen esetben az ilyen eljárás veszélyeztetésének kockázata – amely hasonló jellegű vizsgálatot feltételez mind a 89/552 irányelv 3a. cikke, mind pedig a kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárás keretében – a szóban forgó vizsgálat lezárása ellenére ésszerűen előrelátható, hiszen a 2007/730 határozat jogszerűségét a T-55/08. sz., UEFA kontra Bizottság és a T-68/08. sz., FIFA kontra Bizottság ügyben vitatják a Törvényszék előtt. E dokumentumok ugyanis – amelyeket a Bizottság mind a 89/552 irányelv 3a. cikke alapján lefolytatott vizsgálat során, mind pedig a panasz tekintetében felhasznált – központi szerepet játszanának az Egyesült Királyság által elfogadott intézkedések közösségi joggal való összeegyeztethetőségének vizsgálatára irányuló eljárás abban az esetben történő újbóli megindítása keretében, ha a Törvényszék érdemben megsemmisítené a 2007/730 határozatot. Márpedig az Egyesült Királyság hatóságainak képesnek kellene lenniük arra, hogy teljes bizalom mellett ismét együttműködjenek a Bizottsággal egészen addig, amíg az ügyet véglegesen le nem zárja, az ilyen együttműködés hiánya pedig súlyosan veszélyeztetné a Bizottság döntéshozatali eljárását. E feltételek mellett az Egyesült Királyság által követett okfejtés nem minősül nyilvánvalóan helytelennek.

62 A Bizottság hozzáteszi, hogy az EK 10. cikkben előírt együttműködési kötelezettség nem képezi akadályát annak, hogy a tagállamok bizonyos információk bizalmas

kezelésének fenntartását kérhessék. Másfelől a 89/552 rendelet 3a. cikkének (2) bekezdése keretében a tagállamokra háruló együttműködési kötelezettség jelen esetben irreleváns, mivel a szóban forgó dokumentumokat panasz vizsgálata keretében nyújtották be, és nem képezik részét az Egyesült Királyság által e rendelkezés alapján tett bejelentésnek.

63 Az Egyesült Királyság hangsúlyozza, hogy még ha a 2007. február 19-i levélhez csatolt iv)–vi) mellékletekben szereplő bizonyos információk nem is bizalmasak, az ismertetésük szerkezete feltár bizonyos olyan körülményeket, amelyek nem tehetők hozzáférhetővé azon kölcsönös bizalom sérelme nélkül, amelynek a jelen ügy körülményei között a Bizottság és a tagállam közötti kommunikáció során érvényesülnie kell.

– A Törvényszék álláspontja

64 Mindjárt az elején hangsúlyozni kell, hogy a Bizottság által az ellenkérelmében, valamint a 2010. október 29-i levelében nyújtott azon magyarázatokat követően, amelyek szerint a továbbiakban nem ellenzi az Egyesült Királyság állandó képviselője által írt levélhez csatolt első két melléklet egyes olyan adatok kivételével történő hozzáférhetővé tételét, amelyek tekintetében az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első francia bekezdése szerinti kivételre hivatkoztak (lásd a fenti 14. pontot), a felperes a tárgyaláson akként nyilatkozott, hogy a továbbiakban nem vitatja a szóban forgó adatokkal kapcsolatban a kifejezett határozatban levezetett mérlegelést.

65 Így az Egyesült Királyságtól származó dokumentumokkal kapcsolatban a felperes lényegében az 1049/2001 rendelet 4. cikke (3) bekezdése második albekezdésének sérelmére alapított jogalapra hivatkozik.

66 Ezzel összefüggésben eleve figyelmen kívül kell hagyni a Bizottság és az Egyesült Királyság által képviselt, az 1049/2001 rendelet 4. cikke (5) bekezdésének alkalmazása esetén gyakorolt bírósági felülvizsgálat terjedelmével kapcsolatos álláspontot (lásd a fenti 60. pontot).

67 Ha ugyanis valamely tagállam az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (5) bekezdésére hivatkozik, és az ugyanezen cikk (1)–(3) bekezdésében felsorolt megtagadási indokokat terjeszt elő, az uniós bíróság hatáskörébe tartozik, hogy azon érintett kérelmére, akivel szemben a megkeresett intézmény a hozzáférést megtagadta, felülvizsgálja, vajon a hozzáférés megtagadását érvényesen lehetett-e az említett kivételekre alapozni, éspedig függetlenül attól, hogy a hozzáférés megtagadása e kivételeknek nem maga az intézmény, hanem az érintett tagállam általi mérlegeléséből ered. Végeredményben meg kell állapítani, hogy – ami az érintettet illeti – a tagállam közreműködése nem érinti azon határozat közösségi jellegét, amelyet később az intézmény az érintett által az intézmény birtokában lévő valamely dokumentumra vonatkozóan az intézményhez benyújtott hozzáférés iránti kérelemre válaszolva közöl az érintettel (lásd ebben az értelemben a fenti 15. pontban hivatkozott Svédország kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 94. pontját).

68 Ezenkívül, figyelembe véve az 1049/2001 rendelet által elérni kívánt célokat, az intézmények dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférés alóli, az e rendelet 4. cikkében felsorolt kivételeket megszorítóan kell értelmezni és alkalmazni (lásd ebben az értelemben a C-39/05. P. és C-52/05. P. sz., Svédország és Turco kontra Tanács egyesített ügyekben 2008. július 1-jén hozott ítélet [EBHT 2008., I-4723. o.] 36. pontját).

69 Az 1049/2001 rendelet 4. cikke (3) bekezdése második albekezdésének értelmezésével kapcsolatban meg kell állapítani, hogy e rendelkezés célja az eljárások keretében keletkezett egyes olyan dokumentumtípusok védelme, amelyek hozzáféhetővé tétele még az eljárás befejezését követően is veszélyeztetné az érintett intézmény döntéshozatali eljárását.

70 E dokumentumoknak „az érintett intézményen belüli tárgyalások és előzetes egyeztetések részét képező, belső használatra korlátozott állásfoglalásokat" kell tartalmazniuk.

71 A kifejezett határozat 2. pontja szerint az Egyesült Királyságtól származó dokumentumok megfelelnek e fogalommeghatározásnak, mivel az e tagállam hatóságaitól származó olyan „állásfoglalásokat" tartalmaznak, amelyeket a Bizottság általi „belső használatra" szántak, a „Bizottság és az említett hatóságok közötti előzetes egyeztetések keretében".

72 Ezenkívül a Bizottság a Törvényszék által a tárgyaláson feltett kérdésre válaszolva kifejtette, hogy álláspontja szerint az 1049/2001 rendelet 4. cikke (3) bekezdésének második albekezdése az érintett intézményen kívüli jogalanyoktól származó dokumentumokra is vonatkozik, mivel e dokumentumok akkor is, ha csak információnyújtásra irányulnak, még ha közvetett formában is, de kifejezésre juttatják a kibocsátójuknak a szóban forgó információk pontosságával és relevanciájával kapcsolatos álláspontját.

73 Márpedig az 1049/2001 rendelet 4. cikke (3) bekezdésének második albekezdésében szereplő fogalmakat nem lehet ilyen tágan értelmezni. Egyrészt ugyanis, ha valamely dokumentumot az intézmény belső használatára szánt dokumentumnak kellene tekinteni önmagában amiatt, hogy annak ez az intézmény a címzettje, az e feltétel tartalmi kiüresítésével lenne egyenértékű, hiszen e feltételnek az intézmény által kapott valamennyi dokumentum megfelelne. Másodszor, a kifejezett határozatban képviselt álláspont alapját képező értelmezés figyelmen kívül hagyja, hogy az előzetes tanácskozásoknak vagy egyeztetéseknek ugyanezen rendelkezés szerint „az intézményen belül" kell történniük. Márpedig a kifejezett határozatban a Bizottság, valamint az Egyesült Királyság hatóságai közötti egyeztetésekről van szó, amelyekre tehát nem „az intézményen belül" került sor.

74 E megfontolások, amelyek korántsem csupán nyelvtani értelmezés útján vezethetők le, összhangban vannak a fenti 68. pontban megfogalmazott elvvel, amelyet a kifejezett határozatban képviselt és a Bizottság által a tárgyaláson kialakított álláspont figyelmen kívül hagy. Ezenkívül e megfontolások megóvják az 1049/2001 rendelet 4. cikke (3) bekezdése első albekezdésének hatékony érvényesülését, következésképpen pedig az e rendelkezésen belüli két különálló albekezdés létezésének alapjául szolgáló logikát, amennyiben az első albekezdés a döntéshozatali eljárás befejezéséig

terjedő időszakra vonatkozik, míg a második olyan időszakot érint, amely az említett eljárás befejezése után is tart.

75 Mindenekelőtt ugyanis, ha úgy tekintenénk, hogy az 1049/2001 rendelet 4. cikke (3) bekezdésének második albekezdése a tágabb értelemben vett „állásfoglalást" tartalmazó minden olyan dokumentumra vonatkozik, amelyet külső kézbesítő útján küldtek meg az intézménynek, mindez pedig az e rendelkezés értelmében vett „egyeztetést" képez, ez azzal a következménnyel járna, hogy e második albekezdés ugyanolyan tág értelemben vett „dokumentumokra" vonatkozna, mint ugyanezen rendelkezés első albekezdése. Továbbá, mivel a dokumentumok e kategóriái azonos feltételek mellett részesülhetnének védelemben, vagyis annak alapján, hogy a hozzáférhetővé tételük súlyosan veszélyezteti-e a döntéshozatali eljárást, az első albekezdés feleslegessé válna, hiszen a második albekezdés mind az említett eljárás befejezése előtti, mind pedig az azt követő időszakra vonatkozik.

76 Ha tehát kívülálló személy vagy szervezet abból a célból küld dokumentumokat valamely intézménynek, hogy e dokumentumok az ezen intézménnyel folytatott eszmecsere tárgyát képezzék, e dokumentumok nem tartoznak az 1049/2001 rendelet 4. cikke (3) bekezdése második albekezdésének hatálya alá. Ebből következik, hogy az Egyesült Királyság nem hivatkozhatott megalapozottan e rendelkezésre annak érdekében, hogy a Bizottságtól a szóban forgó levelekhez való hozzáférés megtagadását kérje. Hozzá kell tenni, hogy az a körülmény, hogy a Bíróság a fenti 15. pontban hivatkozott Svédország kontra Bizottság ügyben hozott ítéletben elismerte, hogy valamely tagállam az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (3) bekezdésében szabályozott kivételekre hivatkozzék, semmiképp nem vonja kétségbe a fenti következtetést. A Bíróság által ezen ítéletben az e rendelkezés (3) bekezdésére tett utalás ugyanis e bekezdés első albekezdésének létével magyarázható, amely az intézmény által kapott dokumentumokra is vonatkozik.

77 Mindazonáltal meg kell állapítani, hogy az intézmény döntéshozatali eljárásának súlyos veszélyeztetésével kapcsolatos feltétel jelen esetben nem teljesül.

78 Ezzel összefüggésben emlékeztetni kell arra, hogy a dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelem elbírálásához szükséges vizsgálatnak konkrétnak kell lennie. Ugyanis önmagában az a körülmény, hogy valamely dokumentum kivétellel védett érdeket érint, nem lehet elégséges indoka e kivétel alkalmazásának. Kivétel alkalmazása főszabály szerint csupán abban az esetben lehet indokolt, ha az intézmény előzetesen értékelte, hogy a dokumentumhoz való hozzáférés alkalmas-e arra, hogy konkrétan és ténylegesen sértse a védett érdeket. Másrészt a védett érdek sérelme kockázatának ahhoz, hogy hivatkozni lehessen rá, ésszerűen előreláthatónak és nem pusztán hipotetikusnak kell lennie (lásd a Törvényszék T-166/05. sz., Borax Europe kontra Bizottság ügyben 2009. március 11-én hozott ítéletének [az EBHT-ban nem tették közzé] 88. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

79 Emlékeztetni kell arra is, hogy az Egyesült Királyság a szóban forgó dokumentumokat a Bizottság 2006. augusztus 2-i azon levelére adott válaszként bocsátotta rendelkezésre, amelyet a Bizottság a panasz benyújtását követően küldött el e tagállam hatóságainak. Mint az a kifejezett határozat 2. pontjának negyedik bekezdéséből kiderül, az Egyesült Királyság úgy véli, hogy e levelek hozzáférhetővé tétele hátrányosan érintené a közösségi jog megsértése miatt benyújtott panasz vizsgálata keretében a Bizottsággal folytatott jóhiszemű együttműködését, amennyiben képtelen lenne őszinte választ adni a Bizottság felhívásaira. E körülmény az Egyesült Királyság szerint veszélyeztetné a Bizottság közösségi jog megsértésével kapcsolatos döntéshozatali gyakorlatát.

80 E mérlegelésnek nem lehet helyt adni. Ha ugyanis elismernénk, hogy valamely tagállam esetleges olyan nyilatkozata, amelyben fenntartását fejezi ki a Bizottsággal folytatott együttműködésével kapcsolatban arra az esetre, ha a Bizottság hozzáférést biztosít valamely dokumentumhoz, megalapozza a döntéshozatali eljárásnak az 1049/2001 rendelet 4. cikke (3) bekezdésének második albekezdése szerinti súlyos veszélyeztetését, ez azt jelentené, hogy a tagállamoknak e tárgykörben diszkrecionális jogkört biztosítunk, vagy legalábbis azt, hogy a dokumentumokhoz való hozzáféréssel kapcsolatos, e rendelet által kialakított politikát az ehhez kapcsolódó nemzeti politikáknak rendeljük alá. Márpedig ez sem a dokumentumokhoz való hozzáférésnek az 1049/2001 rendelet által kialakított rendszerével (lásd ebben az értelemben a fenti 15. pontban hivatkozott Svédország kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 58. és 65. pontját), sem pedig az EK 10. cikk alapján a tagállamokra háruló azon kötelezettséggel nem lenne összeegyeztethető, hogy a Bizottsággal jóhiszeműen együttműködjenek.

81 Ebből következik, hogy az 1049/2001 rendelet 4. cikke (3) bekezdésének második albekezdését, valamint (5) bekezdését akként kell értelmezni, hogy a tagállam az érintett intézmény döntéshozatali eljárása súlyos veszélyeztetésének érdemi alátámasztása érdekében nem hivatkozhat a Bizottsággal való együttműködéssel szembeni, arra az esetre vonatkozó saját fenntartásaira, ha a Bizottság az 1049/2001 rendelet alapján hozzáférhetővé tenne valamely dokumentumot.

82 Következésképpen a kifejezett határozatot meg kell semmisíteni annyiban, amennyiben az a 2006. szeptember 5-i és a 2007. február 19-i levelekhez való hozzáférés megtagadására vonatkozik, kivéve amennyiben a 2007. február 19-i levél első két mellékletében foglalt adatokat érinti, amelyek vonatkozásában az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első francia bekezdése szerinti kivételre hivatkoztak.

A Bizottság dokumentumáról

– A felek érvei

83 A felperes emlékeztet arra, hogy az a körülmény, hogy valamely dokumentum ellenőrzési vagy vizsgálati tevékenységre vonatkozik, önmagában nem elegendő az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik francia bekezdése szerinti kivétel alkalmazásának igazolásához. A Bizottság tehát a határozatának indokolásában köteles bizonyítani, hogy az érintett dokumentum hozzáférhetővé tétele konkrétan és ésszerűen előreláthatóan veszélyeztetné az ellenőrzési vagy vizsgálati tevékenység céljainak védelmét.

84 Ezenkívül a Bizottság által hivatkozott kivételt megalapozó rendelkezés nem önmagában a vizsgálati tevékenységeknek, hanem ezen tevékenységek céljának a védelmére irányul, vagyis e védelem célja a szóban forgó vizsgálat lezárását követően nem érhető el.

85 Márpedig jelen esetben a Bizottság nem magyarázta meg, hogy a 2006. augusztus 2-i levelének hozzáférhetővé tétele milyen módon vezethetné az Egyesült Királyság hatóságait arra, hogy ne szolgáltassanak információkat olyan eljárás keretében, amelynek során a tagállamok kötelesek együttműködni, és amelyet jelen esetben már lezártak. E feltételek mellett az a lehetőség, hogy a Törvényszék megsemmisíti a 2007/730 határozatot, csak feltételezésen alapuló, jövőbeli és valószínűsíthetően távoli körülménynek tekinthető.

86 Másfelől a Bizottság a kifejezett határozatban a tagállam által szolgáltatott információkról tesz említést, miközben a vitatott levél a Bizottságtól származik. Végül a Bizottság elmulasztotta figyelembe venni az olyan nyomós közérdek fennállását, amely a szóban forgó dokumentum hozzáférhetővé tételét igazolja, és megfelel a nagyobb nyitottság, valamint a polgárok döntéshozatali eljárásban való részvétele szükségességének. Ebből következik, hogy a Bizottság tévedett, amikor a 2006. augusztus 2-i levéllel kapcsolatban az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik francia bekezdése szerinti kivételre hivatkozott, vagyis a kifejezett határozatot meg kell semmisíteni.

87 A Bizottság hangsúlyozza, hogy különbséget kell tenni egyrészt az Egyesült Királyság által a 89/552 irányelv 3a. cikkének (2) bekezdése keretében tett bejelentés tárgyát képező dokumentumok, másrészt pedig azon dokumentumok között, amelyeket a panasz benyújtását követően indított, a bejelentés alapján indult eljárástól elkülönülő eljárást képező vizsgálat keretében terjesztettek a Bizottság elé. A Bizottság azt is hangsúlyozza, hogy az a vizsgálat, amellyel összefüggésben az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik francia bekezdése szerinti kivételre hivatkozott, nem más, mint a 89/552 irányelv 3a. cikkének (2) bekezdése szerinti vizsgálat. Ezenkívül a Bizottság a dokumentum egyedi vizsgálatát végezte el a hivatkozott kivétel alapján, majd kielégítő és helyes indokolás keretében arra a következtetésre jutott, hogy

az érintett vizsgálat céljának sérelmére irányuló, ésszerűen előrelátható kockázat áll fenn. Ezzel összefüggésben – mint azt a Bizottság a kifejezett határozatban is kifejtette – a 2007/730 határozatnak a Törvényszék előtt folyamatban lévő T-55/08. sz., UEFA kontra Bizottság ügy és T-66/08. sz., FIFA kontra Bizottság ügy keretében történő érdemi megsemmisítése az eljárás újbóli megindítását, valamint az e határozat elfogadása előtt beszerzett információk újraértékelését vonná maga után, ideértve az olyan dokumentumokban foglalt információkat is, amelyek vonatkozásában a Bizottság megtagadta a hozzáférést.

88 A Bizottság ezenkívül kifejti, hogy a 2006. augusztus 2-i levéllel kapcsolatban nem az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének második francia bekezdése és (3) bekezdésének második albekezdése szerinti kivételekre támaszkodott.

89 Végül a Bizottság visszautasítja mind a felperes által a részleges hozzáférhetővé tétel lehetősége vizsgálatának elmaradásával kapcsolatban megfogalmazott állítást, lévén, hogy a Bizottság a kivétel alkalmazhatóságát az érintett egyedi dokumentumra tekintettel mérlegelte, mind pedig azt az érvet, mely szerint a Bizottság elmulasztotta figyelembe venni az olyan nyomós közérdek fennállását, amely a 2006. augusztus 2-i levél hozzáférhetővé tételét igazolja.

– A Törvényszék álláspontja

90 A 2006. augusztus 2-i levél tartalmával kapcsolatban a felperes arra hivatkozik, hogy képtelenség a kifejezett határozatban foglalt azon állítás, mely szerint a szóban forgó levél az Egyesült Királyság által szolgáltatott információkat tartalmaz, mivel ez volt az első levél, amelyet a Bizottság a panasz benyújtását követően elküldött. Mint ugyanis az a kifejezett határozat 3.1. pontjából kiderül, a Bizottság e dokumentum hozzáférhetővé tételének megtagadását azon kockázatra hivatkozva igazolta, hogy a tagállamok a 89/552 irányelv 3a. cikke szerinti eljárások keretében a továbbiakban nem szándékoznának együttműködni, amennyiben tudnák, hogy az általuk nyújtott információk

utóbb kívülálló személyekkel közölhetők. Márpedig a szóban forgó, a Bizottság által bizonyítás-felvétel keretében csatolt levél (lásd a fenti 20. és 21. pontot) olvasatából kitűnik, hogy e levél nem tartalmaz az Egyesült Királyság hatóságaitól származó információkat. A kérdéses levél a panasz összefoglalását képezi, célja pedig az, hogy kikérje e tagállam hatóságainak véleményét az Infront WM által megfogalmazott állításokkal kapcsolatban. Az Egyesült Királyság hatóságai által szolgáltatott információkra vonatkozó egyetlen utalás a nézettségi adatokat érinti, amelyeket ugyanakkor a panasz is kifogásolt, vagyis már az Infront WM jogi képviselőjeként eljáró felperes birtokában voltak (lásd a fenti 5. és 6. pontot). Ebből következik, hogy a Bizottság által a szóban forgó dokumentum hozzáférhetővé tétele megtagadásának igazolása érdekében a kifejezett határozatban hivatkozott indok nem felel meg e dokumentum tartalmának.

91 Mindazonáltal, még ha el is vonatkoztatunk e körülménytől, meg kell állapítani, hogy a Bizottság által a kifejezett határozatban hivatkozott körülmények nem elegendőek ahhoz, hogy megfeleljenek az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik francia bekezdésében meghatározott feltételeknek.

92 Ezzel kapcsolatban meg kell állapítani, hogy – mint azt a Bizottság hangsúlyozza (lásd a fenti 87. pontot) – azon vizsgálat alatt, amellyel kapcsolatban a szóban forgó kivételre hivatkozik, azt az eljárást kell érteni, amelynek keretében a Bizottság az Egyesült Királyság által elfogadott intézkedések közösségi joggal való összeegyeztethetőségét értékeli a 89/552 irányelv 3a. cikke alapján.

93 Márpedig a Bizottság ezen eljárásban való részvételének célja annak ellenőrzése, hogy az e rendelkezés (3) bekezdésében szabályozott, a többi tagállam számára kötelezettségeket keletkeztető és a szolgáltatásnyújtás szabadságának korlátozását képező mechanizmus jelen esetben működésbe hozható-e. Ezenkívül, ha a Bizottság a panasz benyújtását követően e tagállam hatóságaitól további felvilágosításokat és

információkat kért, ez nyilvánvalóan azért történt, mert a mérlegelésének lefolytatása érdekében szüksége volt ezekre.

94 E feltételek mellett meg kell állapítani, hogy ha valamely tagállam azért nem szándékozik továbbítani a Bizottságnak az e mérlegeléshez szükséges dokumentumokat, mert ellenzi, hogy a Bizottság azokat az 1049/2001 rendelet alapján adott esetben kívülállók számára hozzáférhetővé tegye, ennek az lesz az egyetlen következménye, hogy az intézmény nem folytatja le a 89/552 irányelv 3a. cikke szerinti, az intézkedések közösségi joggal való összeegyeztethetőségével kapcsolatos mérlegelést, és az elsődleges jogot kell teljes mértékben alkalmazni. Ezzel összefüggésben hozzá kell tenni, hogy a Bizottság a 89/552 irányelv 3a. cikke keretében nem a nyilvánosságnak a társadalom számára kiemelten jelentős eseményekhez való hozzáférésével kapcsolatos uniós politikát hajt végre, hanem csupán arra szorítkozik, hogy eszközt biztosítson az erre vonatkozó esetleges nemzeti intézkedések megkerülése ellen, amennyiben ezen intézkedések összhangban vannak a közösségi joggal. Ezenkívül a tagállamok szabadon dönthetik el, hogy szándékukban áll-e a társadalmuk számára kiemelten jelentős eseményekkel kapcsolatos politikát kialakítani, mint azt a 89/552 irányelv 3a. cikkének (1) bekezdésében használt „hozhat" kifejezés is bizonyít.

95 Következésképpen a Bizottság által folytatott vizsgálat célja nem az, hogy ingyenes televíziós szolgáltatás útján hozzáférést nyújtson a társadalom számára kiemelten jelentős eseményekhez, hanem az, hogy biztosítsa a közösségi jog tiszteletben tartását arra az esetre, ha valamely tagállam élni kíván azon intézkedések kölcsönös elismerésének mechanizmusával, amelyeket az e tárgyra vonatkozó politika keretében fogad el. Márpedig a közösségi jog tiszteletben tartásának célkitűzése nincs veszélyeztetve, ha valamely tagállam nem szándékozik együttműködni az általa elfogadott vagy elfogadni kívánt intézkedések közösségi joggal való összeegyeztethetőségének mérlegelése során. Ilyen esetben ugyanis a Bizottság nem vizsgálja meg ezen intézkedéseket, azok nem részesülnek kölcsönös elismerésben, és a szolgáltatásnyújtás elsődleges jog által biztosított szabadságát kell teljes mértékben alkalmazni.

96 A fentiekből következik, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, amikor a 2006. augusztus 2-i levél felperes számára történő hozzáférhetővé tételének megtagadása érdekében az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik francia bekezdésére hivatkozott.

97 Következésképpen a kifejezett határozatot meg kell semmisíteni, kivéve amennyiben a 2007. február 19-i levél első két mellékletében foglalt adatokat érinti, amelyek vonatkozásában az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első francia bekezdése szerinti kivételre hivatkoztak.

A költségekről

98 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel a Bizottság kérelmei alapvető része tekintetében pervesztes lett, a felperes ilyen irányú kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére, az Egyesült Királyság beavatkozása következtében a Bizottság részéről felmerült költségek kivételével. Ezzel összefüggésben a felperes kérelmének megfelelően az Egyesült Királyságot is kötelezni kell a beavatkozása következtében a felperes részéről felmerült költségek viselésére.

99 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 4. §-ával összhangban az Egyesült Királyság és a Dán Királyság maga viseli saját költségeit.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (második tanács)

a következőképpen határozott:

1) A Törvényszék a 2008. április 9-én meghozottnak tekintett hallgatólagos elutasító határozat megsemmisítése iránti keresetet mint elfogadhatatlant elutasítja.

2) A Törvényszék a Bizottság Főtitkárságának 2008. május 16-i határozatát megsemmisíti, kivéve amennyiben a 2007. február 19-i levél első két mellékletében foglalt adatokat érinti, amelyek vonatkozásában az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első francia bekezdése szerinti kivételre hivatkoztak.

3) A Bizottság maga viseli saját költségeit, valamint köteles viselni az Edward William Batchelor részéről felmerült költségeket.

4) Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága maga viseli saját költségeit, valamint köteles viselni az E. W. Batchelor részéről a beavatkozása miatt felmerült költségeket.

5) A Dán Királyság maga viseli saját költségeit.

Forwood Dehousse Schwarcz

Kihirdetve Luxembourgban, a 2011. május 24-i nyilvános ülésen.

Aláírások